

Úterý 6. října, současnost

3

Venku začíná svítat. Naia Thulinová se po něm natáhne a navede si ho do sebe. On se teprve pomalu probírá ze spánku. Naia ho cítí uvnitř a začne přirážet. Chytí ho za ramena, ruce se mu probouzejí jen pomalu a tápavě.

„Hele, počkej...“

Pořád je ještě zmámený spánkem, ale Naia nepočká. Na tohle měla chuť, když otevřela oči a začne se pohybovat naléhavěji, sklouzává zpět s větší silou a opře se jednou rukou o stěnu. Nedbá toho, že on leží nešikovně a hlavu si otlouká o pelest, nedbá na pelest, která naráží do zdi, je jí to jedno. Pokračuje a cítí, jak se jí poddává, a při orgasmu mu zaryje nehty do prsou, cítí, jak ho to bolí a jakou pociťuje rozkoš, když oba ustrnou.

Chvilku leží a přerývaně dýchá, poslouchá popelářské auto na zadním dvoře. Pak se skulí dolů a vyleze z postele dřív, než ji stihne pohladit po zádech.

„Bude lepší, když odejdeš, než se probudí.“

„Proč? Je ráda, když tu jsem.“

„No tak. Koukej vstávat.“

„Jen když se mnou začnete bydlet.“

Hodí mu na hlavu košili, a když mizí do koupelny, on se s úsměvem svalí zpátky na polštář.